

Sygn. akt V CSK 112/16

POSTANOWIENIE

Dnia 24 sierpnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jan Górowski

w sprawie z wniosku Skarbu Państwa - Naczelnika Urzędu Skarbowego
w J.

przy uczestnictwie L. S., M. S.,

K. J., I. P., Z. S. i P. S.

o zakazanie prawa prowadzenia działalności godpodarczej,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 sierpnia 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestników I. P., Z. S. od postanowienia Sądu
Okręgowego w G.

z dnia 26 sierpnia 2015 r.,

**odrzuca skargę kasacyjną i zasądza od I. P. oraz Z. S. na rzecz
Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa po 900
(dziewięćset) złotych tytułem kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wnioskodawca Skarb Państwa reprezentowany przez Naczelnika Urzędu Skarbowego w J. wniósł o orzeczenie zakazu prowadzenia działalności gospodarczej wobec uczestników postępowania: L. S., M. S., K. J., P. S., I. P. i Z. S. na okres 10 lat.

Sąd Rejonowy w G. postanowieniem z dnia 21 stycznia 2015 r. wniosek oddalił.

Na skutek apelacji wnioskodawcy od powyższego postanowienia Sądu Rejonowego w G., Sąd Okręgowy w G. postanowieniem z dnia 26 sierpnia 2015 r. zmienił zaskarżone postanowienie w ten sposób, że orzekł w stosunku do L. S., M. S., K. J., I. P. i Z. S. pozbawienie prawa prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek oraz pełnienia funkcji członka rady nadzorczej, reprezentanta lub pełnomocnika w spółce handlowej, przedsiębiorstwie państwowym, spółdzielni, fundacji lub stowarzyszeniu na okres lat trzech oraz oddalił apelację w stosunku do P. S.

Uczestnicy I. P. i Z. S. w skardze kasacyjnej zaskarżyli postanowienie Sądu Okręgowego w części w jakiej zmienił on postanowienie Sądu Rejonowego w G. i orzekł w odniesieniu do nich zakaz prowadzenia działalności gospodarczej na okres lat trzech. Wnieśli o uchylenie zaskarżonego postanowienia oraz postanowienia Sądu Rejonowego w G. w części dotyczącej tych zainteresowanych, zniesienie postępowania w obu instancjach w tym zakresie i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania. W skardze nie został podniesiony zarzut nieważności postępowania ani przed Sądem pierwszej ani drugiej instancji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Ustawowe wymaganie sporządzenia skargi kasacyjnej przez zawodowego pełnomocnika pozwala przyjąć, że w razie zaskarżenia jedynie części orzeczenia sądu drugiej instancji, jest ono spełnione tylko wtedy, gdy skarżący określił precyzyjnie zakres zaskarżenia i zgodny z nim zakres żądania uchylenia lub uchylenia i zmiany (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 24 kwietnia 2013 r., III CSK 77/13, LEX nr 1353212 i z dnia 10 kwietnia 2013 r., III CSK 64 /13, LEX nr 1331309). Także brak korelacji pomiędzy wskazanym w skardze kasacyjnej

zakresem zaskarżenia, treścią wniosków skargi kasacyjnej i treścią zarzutów traktuje się jako niespełnienie przez skargę kasacyjną jej warunków konstrukcyjnych, o których mowa w art. 398⁴ § 1 k.p.c., co uzasadnia odrzucenie skargi kasacyjnej na podstawie art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c. bez możliwości sanowania tego braku (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 11 grudnia 2014 r., III CZ 54/14, LEX nr 1598695 i z dnia 2 kwietnia 2014 r., IV CZ 14/14, LEX nr 1455441).

Abstrahując od kwestii, że skarżący żądali uchylenia również korzystnego dla nich postanowienia Sądu Rejonowego w G., zauważyć należy, iż zniesienie postępowania zgodnie z art. 386 § 2 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c. jest możliwe jedynie w przypadku stwierdzenia nieważności postępowania. Skarżący nie podnieśli w skardze kasacyjnej zarzutu nieważności postępowania przed Sądem Okręgowym w G., ani zarzutu nieuwzględnienia przez Sąd Okręgowy w G. nieważności postępowania przed Sądem Rejonowym w G. Występuje zatem brak korelacji pomiędzy zarzutami wywiedzionej przez uczestników skargi kasacyjnej a jej wnioskami, co uzasadnia odrzucenie skargi kasacyjnej na podstawie art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

db

eb